

FRAGMENT TEKST

COWBOYS IN DA HOOD

Scene 5 In de saloon

In de saloon zitten aan de bar scherpschutter Sjef Sniper, drie kaartende oude mannen, en een Harmonica spelende man. Achter de bar staat Mattie en haar vader Wes Wilddream. De meester gooit de klapdeuren van de saloon open, de kinderen lopen wat bedremmeld, maar zo stoer mogelijk, achter hem aan en gaan aan een tafeltje zitten.

Sjef: Well, well, well, wat hebben we hier voor een soepie ongeregeld?

Valerio: Soepie? Wat voor soepie?

Kasper: Als ik zo vrij mag zijn u te corrigeren: meneer, ik denk dat u zootje bedoeld.

Sjef: Soepie, zootje, maakt mij niet uit. U bent de big pineut als ik mijn pistool uit mijn broekzak haal.

(De kinderen leggen snel allemaal snel hun hand op hun broekzak)

Sjef: Well, well, well: ge oefend?

Meester Bob: Dit zijn mijn cowboys in opleiding, meneer...

Sjef: Sjef. Sjef Sniper, scherpschutter van beroep.

Meester Bob: Ik vermoedde al zoiets. We wilden alleen even wat drinken en dan gaan we weer naar huis.

Valerio: En misschien een lekker mexicano-tje met dipsaus erbij..

Sara-Lee: Ja, want we zijn eigenlijk op kamp met groep 8, meneer Snipperrr.

Sjef: Groep, groepie? Ik zeg toch, jullie zijn een soepie.

Kasper: Zootje bedoelt u. Je kunt wel merken dat het onderwijsniveau in het Wilde Westen nog niet op het niveau is zoals wij dat...

(Sjef wil zijn pistool pakken)

Sjef: Heb jij nou weer zo'n grote mond, jongetje met die rare glaasjes op je neus? Zal ik jou eens even corrigeren, vriend?

(Trekt zijn pistool)

Sara-Lee: Aaah! Mimoun! *(die doet niks, want hij is zelf ook bang)* Meester!

Mattie: *(het barmeisje, komt tussenbeiden)*
Sjef, laat hem! Deze meneer heeft toch gezegd dat hij alleen maar iets komt drinken met zijn kameraden. Hij heeft een witte hoed op, hij doet geen vlieg kwaad.

(Sjef gromt wat en druipt af door zijn pistool weer in zijn broekzak te stoppen.)

Meester Bob: Dank je.

Mattie: Wat wilt u drinken meneer...hoe heet u eigenlijk?

Meester Bob: Meest...Bobby Masterchief Baker.

Mattie: Mooie naam, mooie meneer. *(de kinderen lachen)* Komt u hiervandaan?

Meester Bob: *(beetje verlegen)* Eh...we komen uit het eh *(stilte)* Oosten. Op weg naar de kust.

Mattie: Wat fijn dat u dan even een tussenstop maakt in onze saloon The Golden Age. We kunnen wel een beetje opgevrolijk worden.

Wes Wilddream: Mattie, zadel die meneer toch niet gelijk op met onze problems. Hij kwam hier gewoon een biertje drinken.

Meester Bob: Wat is er dan aan de hand?

Mattie: Nou...sinds een jaar is hier, en misschien klinkt het een beetje raar, een stelende wervelwind actief.

Kasper: Lijkt me een uitermate vreemd verschijnsel, zo'n plaatselijk natuurfenomeen.

Meester Bob: Laat haar nou even uitpraten, Kasper.

Mattie: En die wervelwind vertrekt zo snel als ie gekomen is, maar neemt altijd iets mee. Al ons goud is al gestolen en iedereen is doodsbang dat zijn farm of saloon ook een keer getroffen wordt.

Meester Bob: En niemand weet wie er achter die wervelwind zit?

Mattie: Nee.

Wes Willdream: Helaas niet. We worden er so langamerhand een hoopje loos van.

Kasper: Ho...

Melanie: Kasper, stt!

Meester Bob: Wat verschrikkelijk voor jullie. Wat jammer dat we jullie niet kunnen helpen, we moeten helaas zo weer naar huis...we zijn namelijk op kamp en als miss Snerpstra weet dat wij...*(loopt met de kinderen af)* Tot ziens!

Scene 6 Sheriff Goodwill arriveert

Sheriff Goodwill en zijn assistent Alfonso met het paard Platterfoot komen binnen.

Sheriff Goodwill: Hohohodieho.

Alfonso: Wij gaan nergens heen.

Kasper: U komt ook net binnen.

Melanie: Wat een schattig paard!

Platterfoot/voor: *(naar publiek)* Mmm, wat een aardig ding, als ze nou een roskam bij zich heeft, kan ze me vanavond lekker aaien voordat ik naar bed ga.

Platterfoot/achter: Ook de achterkant?? Mmmm.

Sheriff Goodwill: Bob Baker?

Melanie: Echt? Wil je dat ik je aai? Misschien kan ik wel een roskam kopen in dit dorp. Hoe heet het hier eigenlijk?

Platterfoot voor Hurri...

Platterfoot achter: Cane.

Mimoun: Melanie? Ben jij nou tegen dat paard aan het praten?

Sara-Lee: Doet ze altijd.

Meester Bob: *(Stelt zich voor)* Bob Masterchief Baker.

Sheriff Goodwill: Goodwill. *Sheriff* Goodwill.

Alfonso: Alfonso. *Hulp*sheriff.

(Houdt een cactus onder de neus van de meester, die niest onmiddellijk)

Het is hem.

Sheriff Goodwill: Luister big vriend, we hebben jou nodig in da Hood. We hebben gezien dat jij de grootste cowboy van dat schattige plaatsje Holland bent.

Melanie: Is het echt waar meester, bent u echt...?

Meester Bob: Ja dat klopt. Voor jullie staat inderdaad de enige echte Hollandse Cowboy van de Nacht.

Sheriff Goodwill: Oké, koppen op die spijkers.

Alfonso: De Sheriff is een man.

Sara-Lee: *(naar Mimoun)* En wat voor een! *(Mimoun reageert niet)*

Alfonso: Een man niet van die woorden, maar van die daden. Hij heeft alle bling bling sterren gewonnen die er maar te winnen zijn. Zijn paardje Platterfoot is een raspaard.

Platterfoot voor: Ik schep niet graag op, maar Alfonso heeft gelijk.

Platterfoot achter: Een paard uit een stuk!

Alfonso: Hij kan op bizons rijden, en betrapt schorriemorrie op heterdaad. Maar die wervelwind. Die wervelwind, die nekt hem. Niemand weet wie het is.

(De Sheriff barst in tranen uit, de hele saloon valt stil en kijkt hem geschrokken aan. Ze geeft hem een glaasje water.)

Mattie: Stil maar Sheriff, het komt wel goed, Bobby is er nu toch? Hij komt ons redden.

Sheriff Goodwill: *(Herpakt zich, snuit hard zijn neus, tekst naar meester Bob)*
Sorry. Dus. Blijf je?

Meester Bob: Dat moet ik heel even overleggen....

(Meester Bob roept zijn kinderen bij zich, je hoort de woorden geen kamp, later, moed en durf)

Meester Bob/kinderen: We doen het.

Alfonso: Dat waardeert de Sheriff heel erg.

Mattie: *(zoetgevooid, tegen Bob)* Dankjewel.

Mimoun: Oeh meester! Player!

Meester Bob: Mimoun, zo praat een cowboy niet.

(Op dat moment hoor je vanachter de wind aankomen. Lichten vallen uit, je hoort geschreeuw, geroep. Donkerslag. Bij het aangaan van de lichten zit ieders haar heel wild en de kassa is leeg. Nog niet opvallend: maar een van de kaartende mannen is vlak ervoor naar het toilet gegaan)

Mattie: Pappa!

Wes Wilddream: Mattie?!

Mattie: De...de....ka....*(stort in, huilt)*

Kasper: Meester... Masterchief Bob: ik moet constateren dat de kassa is leeg is.

Meester Bob: Iedereen: blijft zitten hoe je zit! Kom jongens, er is werk aan de winkel! (*de kinderen staan in de startblokken, doen hun cowboypose*) Kunnen jullie naar de bank om geld te halen? Blijf ik hier bij Mat...eh...de zaak.

Sheriff Goodwill: Thank God.

Platterfoot/samen: Hihihhi! (*Melanie aait hem*)

Scene 7 A **Waar blijft het geld?**

Er zitten drie bankbediendes achter de balie van een bankfiliaal. De directeur zit met zijn voeten op een tafel, rookt een dikke sigaar en telt zijn geld.

Directeur: Zo Pamelaatjes, hoe zit het met de winst van vandaag?

Pamela 1: Ik heb helemaal blaren op mijn handen van het tellen, meneer Moneypenny.

Pamela 2: We zijn nog nooit zo rijk geweest, meneer Moneypenny. Grappig he?

Pamela 3: We krijgen de laatste tijd steeds meer mensen die hun geld naar ons toebrengen, meneer Moneypenny. Ik begrijp het niet hoor, waarom zouden mensen dat nou doen?

Pamela 1: Iedereen is bang dat die wervelwind zijn geld steelt. Volgens mij bestaat die hele wervelwind niet hoor. Heb jij ooit gehoord van een wervelwind met graaihandjes?

Bankdirecteur: Dat heet rente, Pamela. Hoe meer geld, hoe meer rente. Laat ze vooral zo doorgaan.

Pamela 2: Gelukkig hebben wij een megakluis.

Pamela 1: Daar komt nooit iemand bij.

Pamela's: Alleen wij.

Bankdirecteur: Ik ben de rijkste man van Hurricane: ik heb geld en drie mooie Pamela's.

Pamela's: En u natuurlijk. Alleen wij kennen de code van de kluis...

Lied 5 GELD GELD GELD!

Refrein

Geld! Geld! Geld!
Dat is alles wat telt
Veel! Meer! Meest!
Wij leven volgens handelsgeest

Couplet

Zonder goud geen nieuwe schoenen
Geen prijskoe, pint of bonte jas
Zonder banken in de wereld
Had je geen leren, maar een plastic tas

Couplet

Leningen, hypotheek en rente
Bij ons zit je aan het goede adres
Heb je thuis een oude sok liggen
Breng het dan hier, heb je geen stress

Couplet

Saloon, ranch, nieuw pistool
Niets is ons te duur
't Kost jou slechts een klein beetje rente
geeft ons een bonus! He? Wat?! Graaicultuur?

Couplet

Wij leven van het geld van anderen
Maar ja, iemand moet het doen
Wij passen goed op jouw geldbuidel
Wij maken money van jouw poen!

Brug:

Rappende bankdirecteur, zwaaiend met geldbiljetten en een pistool:

In 't Wilde Westen
Bestaat geen eurocrisisoverleg
Hier vechten we om een stukkie land,

Ben ik sterker, heb jij pech

SCENE 7B

De vijf kinderen komen binnen, hun haren zitten nog steeds door elkaar. Melanie Maanblond heeft het paard Platterfoot aan haar hand bij zich.

Directeur: Zozozo, toeristjes. Waar komen jullie ineens vandaan?

Mimoun: Wij zijn cowboys uit het Oosten.

Pamela 3: Haha, de zes wijzen uit het Oosten!

Sara-Lee: Zeg iets Mimoun!

Mimoun: Duz.

Directeur: Wat brengt jullie hier? Komen jullie ook je geld naar de veiligste bank van het Wilde Westen brengen? Pamela open jij een rekening voor deze mensjes?

Pamela 2: Goed idee, u kunt bij Pamela uw geld kwijt.

Pamela 3: Of bij Pamela.

Pamela 1: Of bij Pamela.

(de telefoon van de meester gaat met de ringtone van een Harmonica)

Pamela 2: Oh, wat een grappig apparaat! Is dat de nieuwste mondharmonica?

(Je hoort de stem van mevrouw Snerpstra aan de andere kant van de lijn)

Pamela 2: Oh mijn God! Dit ding praat!! Dit ding is behekst! Ik word gek en ik ben nog maar zo jong!! En zo knap!!

Pamela 3: Geef maar hier. Pamela -de knapste- spreekt u mee. Wie? Meester Bakker? *(schrikt van het geluid van Snerpstra en geeft de telefoon weer door)* Hier, ik begrijp niks van dat mens.

Pamela 1: Met Pamela. Meester Bakker met kinderen, uit het Oosten?....Rustig mevrouw, niet zo gillen....

De kinderen schudden nee, die is er niet!

Pamela 3: Nee, die is hier niet. Jammer he? Sorry, daaaag!

Sara-Lee: Hoe heeft die ons nou gevonden?

Pamela 2: Nou, komt er nog geld op tafel? We hebben jullie net uit de handen van een snerpende vrouw gered!

Valerio: Ik heb alleen een beetje geld bij me dat ik van mijn moeder uit mocht geven aan wat lekkers op kamp.

Pamela 3: Oh, lekkere Dikkie Dik van me, het gaat niet om hoeveel het is. Als het maar geld is. Laat maar eens zien.

(Valerio laat zijn geld zien)

Bankdirecteur: Wat is dit??

Kasper: Euro's. Deze munt bestaat sinds 2001, en is in grote delen van Europa de munteen...

Pamela 3: *(dommig)* Ik snap het niet meneer...ik snap niet wat ie bedoelt...

Bankdirecteur: Zeg, ik weet niet wat een rare tovenaars jij bent, meneertje Wijsglass, maar we leven hier in 1868 in Hurrricane en die rare muntjes van jou, daar kunnen we niks mee.

Sara-Lee: We kwamen eigenlijk ook alleen maarr om te hoorren of we misschien wat geld konden lenen voor de barr. De saloon. Die is helemaal leeggerrroofd.

Pamela 2: Ook al? Wat erg! Wat erg! Wat erg!

Platterfoot/voor: Ik zei toch al: het zijn hier niet de slimsten.

Platterfoot/achter: Ook hier zit het verstand niet in de kop, maar in de kont.

Melanie: Gelukkig ben jij er.

Bankdirecteur: Wij hebben hier de grootste kluis van het Wilde Westen. Hadden ze het maar hierheen moeten brengen, nu kunnen we helaas niets meer voor ze doen.

Pamela 1: Nee, helaas, het spijt ons verschrikkelijk.

Pamela 2: Ja, als mensen ons niet vertrouwen, is er niets aan te doen.

Pamela 3: Jammer hoor.

Kasper: Dan scheiden hier onze wegen, in elk geval bedankt voor uw gastvrijheid.

Mimoun: Laterzz.

Bankdirecteur: Graag gedaan, graag gedaan, helaas, jammer hoor dat we u niet kunnen helpen.

Pamela 2: Ik zal u allemaal, inclusief dat vieze stinkbeest, even uitlaten.

Melanie: Kom maar Plat...

Op het moment dat de leerlingen weer buiten staan, en elkaar veelbetekenend aankijken, horen ze binnen ineens een vreselijk lawaai. De wervelwind lijkt sterker toe te slaan dan ooit. Je hoort een hoop gegil van de Pamela's. De leerlingen staan klaar om als heldhaftige cowboys naar binnen te stormen, als de directeur met zijn Pamela's naar buiten komt. Jasjes uit, haren door de war, huilende Pamela's. Het is even stil.

Kinderen: Hulp nodig?

Bankdirecteur/Pamela's: Graag!

Scene 8 Koortsachtig overleg

In de saloon zitten Harmonica, Sjef Sniper, de drie kaartende mannen aan tafeltjes. Harmonica speelt wat, en misschien zijn er nog andere muzikanten (vrij in te vullen, ligt aan het aanbod van muzikanten in de klas). Wes Wilddream is de glazen aan het spoelen, Ook Sheriff Goodwill, en Alfonso (aan een bord spaghetti) proberen wat in hun notitieblok te schrijven, maar er komt niets meer uit, hun ideeën zijn op. Ze kijken somber. Alleen de Meester en Mattie kijken verliefd naar elkaar. De leerlingen komen binnen, de leerlingen ploffen uitgeput aan een tafel. De kinderen zoeken Sheriff Goodwill op.

Kasper: De bank is ook de dupe.

Sheriff Goodwill: Ook al?

Mimoun: Yep. We waren net weg.

Meester Bob: *(tegen Sheriff Goodwill)* Laten we nog een keer alles van voren af aan doornemen.

Sheriff Goodwill: Ik denk niet dat het zin heeft.

Meester Bob: Hoe vaak heeft de wind al toegeslagen?

Sheriff Goodwill: Ik weet het niet.

Alfonso: 32 keer.

Kasper *(roept van achter een tafeltje)*: Met de bank erbij 33 keer!

Meester Bob: Dank je Kasper. Wat neemt hij mee?

Sheriff Goodwill: Wat niet?

Alfonso: Lires, blingbling, mooie parels, schilderijen. Alles is rubato.

Sheriff Goodwill: *(vertaalt)* verdwenen.

Meester Bob: Ook mensen?

Alfonso: Nee, geen mensen, Godzijdank niet.

Meester Bob: En hoe zag de wervelwind er precies uit? We hebben een daderprofiel nodig.

Sheriff Goodwill: Ik weet het niet.

Meester Bob: Denk nog eens goed na.

Alfonso: Hij isse snel. Hij isse scherp. Presto als een wervelwind. Scherp als ennu...als ennu...scherpschutter.

Sheriff Goodwill: Als een...als een...

Meester Bob: Scherpschutters en dollars zijn natuurlijk meestal een iets te goede combinatie.

Sheriff Goodwill: Waarom komt mijn geest nu pas op dit very briljante idee? Dat ik daar nou niet eerder...

Alfonso: Ik wil natuurlijk niet immediatamente naar mijn eigen borst wijzen, Sheriff Goodwill, maar....

Sheriff Goodwill: We rekenen die schutter onmiddellijk in. En die rare Harmonica-maat van hem ook.

Meester Bob: Moet u niet eerst bewijzen hebben...

Sheriff Goodwill: Bewijzen, bewijzen? Dit lijken me toch genoeg bewijzen. Die rare bird loopt altijd met zijn pistool te zwaaien, is zo rap als een tong, zo scherp als een schutter en zo snel als de wind. Alfonso, doe je werk!

Alfonso: Mag ik misschien heel even mijn bord leegeten?

Sheriff Goodwill: Je zit hier niet in een spaghettiwestern. Schiet op!

Meester Bob: Ik help je!

Alfonso en meeste Bob lopen op Harmonica en Sjef Sniper af.

Alfonso: In naam van die wet: ik arresteer u beiden vanwege het onrechtmatige verkrijgen van die eigendommen die niet van u zijn geweest of die nooit zullen zijn. Mooi gesproken Alfonso, al zegge ik het zelf.

Sheriff Goodwill: We slaan u in de boeien.

Sjef Sniper: Wat krijgen we nou?

Harmonica: Ik zit gewoon rustig op mijn Harmonica te spelen, en dan krijg ik dit. Ik heb hier al helemaal niets mee te maken!

Meester Bob: Geef die Harmonica maar aan mij, daar pas ik voorlopig wel op. *(legt hem op de bar)*

Sjef Sniper: Zeg, Sheriff Goodwill hoe lang kennen wij elkaar nou? Zo gaan we toch niet met elkaar om? Dat is toch helemaal niet nodig. En jij schoolmeestertje, wat doe jij ineens belangrijk?

Meester Bob: We stoppen u in de kast. Daar zitten u voorlopig veilig. Jongens!
(de kinderen komen in hun cowboyloop aanrennen, en stoppen de mannen in een grote kist)

Sjef Sniper: *(nog sputterend)* Jullie horen nog van mij, ik trek mijn pistool!!
Die ijzeren hand weet wel raad met jullie soort! *(hij gooit zijn pistool nog net uit de kist)*

Alfonso: Pas maar op, ik gooi mijn lasso om je nek, en als ik daar aan trek...
(hij pakt zijn lasso)

Muziek. De lasso en het pistool komen naast elkaar te liggen. De halve klas komt op als lasso, de andere helft als pistool. Zingen het volgende duet.

Lied 6 LIEFDESDUET TUSSEN LASSO EN PISTOOL

(De ene helft van de klas speelt de lasso, de andere het pistool)

Lasso:

Ik ben een touw, een knoop, heb macht
Gooi meters uit
met man en kracht
'k Ga al eeuwenlang hier mee
Kom jij ineens, jij nieuw idee?

Pistool:

Ik richt met balletjes van lood
Schiet nooit mis
Wolf, paard, boef gaat dood
Ik ben precies uit deze tijd
Glim sterk van het staal, dat jou niet snijdt

Lasso:

Ik draai een cirkel met mijn touw
Weet waar ik omheen kom,
't is om jou
Ik leg een knoop rondom jouw nek
Laat je niet los, ik lijk wel gek

Pistool:

Ik schiet een kogel recht vooruit
Nooit dwaal ik af
Jouw rafel huid

'k Ken de weg recht naar jouw hart
't Bloedt voor mij, mijn lieve schat

Refrein:

Lasso:

Ik ben de lasso, jij de gun

Pistool:

Jij bent heel groot, ik maak me dun

Lasso:

Jij kust zo snel, mijn schietmachien

Pistool:

Schiet slechts naar jou, mijn lasso-queen

(Platterfoot komt aangelopen)

Samen/brug:

Wat komt daaraan gestampt zo snel

Zo uit het stof

Ik raad het wel

Dat paard moet sterven van ons' hand

(schiet zichzelf) Ik ben geraakt, help, waar is 't verband?

(Melanie redt Platterfoot uit de handen van het pistool en de lasso)
